

Søndag 26. Januar 2014 20:19

PLATEANMELDELSE: Erling Sunnarvik – Excursion.

Skrevet av [Karl Erik Sylthe](#)

Erling Sunnarvik har utgitt en SACD med musikk med stort tidsspenn. Jeg har lyttet til den.

[Les mer:](#)

Erling Sunnarvik spiller kontrabass, og på utgivelsen Excursion er det et vidt spekter på komponistene han har hentet verker fra. Tidsmessig spenner det fra barokk til samtidsmusikk, men uten at helheten på platen lider noe som helst av den grunn.

Vi starter med Henry Eccles, som har skrevet en Sonate for kontrabass og piano et lite stykke ut på 1700-tallet. Det er en sonate med overraskende romantisk karakter, og Erling Sunnarvik har i mine ører i tillegg den mest romantiske tolkingen av de jeg har tilgang til. Largo og Adagio er vakre, og fremføres utrolig flott av Sunnarvik. Allegro Con Spirito er vel den eneste av satsene som har barokke

tendenser, mens satesatsen Vivace fremstår som en noe merkverdig komposisjon for kontrabass – litt som et forsøk på å danse twist med en elefant.

Fra neste århundre har Sunnarvik hentet komposisjoner av Glinka og Tchaikovski, og fremfører fire sanger for kontrabass, mezzo-sopran og piano. Her har han med Annika Skoglund og pianisten Nils Lundstrøm.

Franz Anton Hoffmeister virket i Wien fra ca. 1780, og vanket blant Mozart, Haydn og etter hvert Beethoven. Blant svært mange kammerverk skrev han denne strykekvartetten som Sunnarvik her fremfører flott sammen med Aslak Juva eller Vegard Johnsen på fiolin, Stig Ove Ose på bratsj og Hans Josef Groh på cello. Verket er ikke datert, men magesfølelsen tilsier at vi er i ferd med å runde århundreskiftet?

En av de virkelige høydepunktene på denne studieturen er Prayer, første del i en suite kalt From Jewish Life. Den er opprinnelig skrevet for cello og piano i 1924/25, men her er det en utgave transkribert for kontrabass og fem strykere, arrangert av Nils Lundstrøm. En fantastisk vakker melodi, som her får en annen karakter enn med originalbesetningen.

Det andre høydepunktet for meg er også den mest moderne komposisjonen – Excursion For Double Bass And Piano av Arne Hellan, bestående av tre Promenader. Det ble bestilt av Erling Sunnarvik, og uroppført i 1991. Forsiktig moderne, dateringen tatt i betraktning. Og samtidig litt underfundig på en heller lavmælt måte.

Lyden.

I likhet med [Colores som jeg anmeldte for kort tid siden](#), er også deler av Excursion innspilt i Sofienberg Kirke, mens resten er innspilt i Ris Kirke. Lydmessig er det likevel to vesentlige forskjeller mellom disse to innspillingene. I tillegg til at Excursion er en Stereo-SACD, har Thomas Wolden her valgt å gi romklangen litt mindre plass i lydbildet. Det gir samtidig en mer presis formidling av musikken. Det er ellers en flott og transparent lydgjengivelse på Excursion, som får mine anbefalinger som en interessant utgivelse for et soloinstrument som ikke er alt for stor tilgang på utgivelser.

Jeg får denne gangen også lyst til å fremheve et uvanlig tiltalende og flott cover med hovedbilde og hefte. Det er min oppfatning at en SACD og CD bør ha en innpakning som gjør at man får en god følelse av å sitte med platen i hånden, og i våre tider der platesalget er inne i en kritisk fase, blir det ekstra viktig. Her er LaWo Classics generelt dyktige, og har forstått at Digipack er den mest attraktive innpakningen en CD kan ha. Og denne gangen ble det altså spesielt bra.